

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis, Commentariorum Libri LVIII

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Capita deorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

CAPITA DEORUM. CAP. XXII.

Verbenarium fasciculi pulvinaribus dicati, Deos apud veteres significabant. Struppos eos vocabant. Erat vero mos olim dona ejusmodi Deorum capita nuncupare. Sane apud Tusculanos fasciculus, vel corona herbacea imposita pulvinari Castoris, Struppum vocabatur. Alii struppum idem, quod strophium intellexerunt. Unde apud Feliscos Struppearia nuncupabatur festa, quibus ambulabant coronati. Attejus Philologus Græcum esse vocabulum struppum putat, quippe *στρουππος*, & insignis fuisse, quod Sacerdotes in capite ornando gestarent, sive ea corona esset, sive aliud gestaminis pro corona: de quo videndus Festus, sed in codicibus emendatis.

*Struppi
quid.*

DIVIPRÆCURLORIS CAPUT

CAP. XXIII.

Non temere vero in nostram usque diem mos plerisque Italiae civitatibus perduravit, unam è verbenis speciem, eamque & grandiore & odoratior in D. Johannis Præcursoris memoriam celebrare. Herba enim ea lato folio est, crispatoque, aspera admodum lanugine, coloris cineritii multis scissuris corrugato, acutissimi odoris ac per jucundi, caule præalto, ramo, quadranguli, puniceis floribus adbuglossæ propemodum similitudinem condensatis, intra quorum calices grana quatuor singulis, veluti panici papaverisve reperiuntur, quibus excussis pediculo pars adjuncta remanet, quasi quædam macilentæ capitis effigies, idque D. Johannis caput vulgus dicitur, herbamque ejus nomini dicatam, non sine pietatis ostentatione pulvinaribus imponit, eademque privatarum ædium januas parietesque ornat, tamquam amuletum sit minime contemnendum. Nec me latet verbenas pro quibusdamque lagminibus in sacris acceptas, & coronationum ritibus herbas quascumque; è Capitolio deceptas, pro verbenis habitas: ipsam autem verbenam multis à Dioscoride nominibus appellatam, & quæ super eam plurimi ætate nostra conscribere, quæ hic repetere superfluum esset.

*Verbena
descripta;
& usus.*

*A Plin. lib.
22. c. 2.
Vna cum
sua terra.*

NOVA NUPTA. CAP. XXIV.

Qui vero puellam pingunt verbenam sub amiculum occultantem, hieroglyphicum hujusmodi novam nuptam significare tradunt. Siquidem mos erat nuptiarum sacro faciendo, ut nova nupta corollam de verbenæ floribus à se lectis sub amiculo gestaret. Sunt & alii verbenæ sive verbenacæ usus alii atque; aliis antiquorum ceremoniis, magicis etiam elusionibus accommodati: sed nos eam tantum delibamus, quæ ad alicujus hieroglyphici significationem pertinent.

*Plin. lib.
25. c. 9.*

DE FILICE.

VOLATUS. CAP. XXV.

Felix quoniam Struthio cameli pennis assimilatur, sunt qui volatum per herbam eam figurare ceperint, quod mihi non usque quaque approbatur. Nam licet unaquæque penna volatus hieroglyphicum sit, instrumentumque; ejus rei proprium, cum tamen manifestum sit Struthio camelum omnibus alitibus unum ob vasti corporis molem, vix posse sese humo attollere, alis vero uti ad cursum tantum adjuvandum, congruum mihi non videtur ab eo significatum id de sumere, quod ipse sibi natura repugnante præstare minime possit. Sed de Struthio camelo satis inter alia significata. Id de filice proditum, non Struthio cameli tantum causa herbam eam Pteryga vocari à Græcis, sed quod quæ univertum folium ejus sit pennis alitum simile: de quo & Dioscorides & alii plura.

*Dioscor. lib.
4. c. 78. &
79. Plin.
lib. 27. c. 9.*

SECURITAS. CAP. XXVI.

Magis autem placet illud quod securitatem per filicis hieroglyphicum indicari quidam memoræ prodiderunt, propterea quod ejus herbæ odor serpentes fugat, animantium quippe genus